

Català I

L'estàndard oral

Política lingüística

Política lingüística

Política lingüística.

- Concepte sociopolític d'estàndard.
- Ecologia lingüística.
- La regulació política de l'estandardització lingüística.

Política lingüística

- Els qui detenten el poder de les societats saben (formalment o per coneixement intuïtiu) que la llengua té aquestes capacitats simbòliques i de crear realitat i d'integrar i marginalar els ciutadans.

Política lingüística

- I això des de fa segles: Elio Antonio de Nerbrija, autor de la primera gramàtica castellana (1492) i del primer diccionari (1495) té la famosa frase “la lengua siempre fue compañera del imperio”.
- És a dir: la llengua, instrument de dominació.

Política lingüística

- El poder, doncs, intervé en els usos lingüístics en el que anomenem “política lingüística” (Kremnitz, G.. pàg 143) que defineix com
- Totalitat de l'actuació social dels grups (i individus) en relació a la llengua (fan política lingüística les institucions i les empreses, per exemple)

Política lingüística

Classificació:

- implícita (conseqüència d'altres mesures)
- explícita (normes o accions que cerquen influir a favor o en contra d'una llengua)

Política lingüística

Implícita:

- política orientada a altres dominis, però amb conseqüències lingüístiques (Ex: política de població de Mussolini al Tirol del Sud, que ha canviat l'estructura de la població; política de comunicació: lleis de televisions privades, per cable...)

Política lingüística

Explícita: orientada directament a la llengua

- Per eliminar-la.
- Per protegir-la
- Per normalitzar-la (recuperar-la)

Política lingüística

Per eliminar-la. Ex: lleis que prohibeixen o que marginen

- Tècniques:
 - patuesització (que provoca l'autoodi)
 - prohibició usos oficials
 - exclusió de l'ensenyament
 - fraccionament dialectal
 - campanya de desprestigi
 - llengua d'ignorants
 - llengua primitiva

Política lingüística

<http://rc51.upf.es/bdddl/altres/1902/1902.htm>

Art. 2.º Los Maestros y Maestras de Instrucción primaria que enseñasen á sus discípulos la doctrina cristiana ú otra cualquiera materia en un idioma ó dialecto que no sea la lengua castellana, serán castigados por primera vez con amonestación por parte del Inspector provincial de primera enseñanza, quien dará cuenta del hecho al Ministerio del ramo; y si reincidiesen, después de haber sufrido una amonestación, serán separados del Magisterio oficial, perdiendo cuantos derechos les reconoce la ley.

Política lingüística

- Per protegir-la
- Per normalitzar-la (recuperar-la)
 - Desviacions
 - llatinització – llengua alta parcial
 - irlandització – exaltació del valor simbòlic nacional

jaume.marti@upf.edu
lluis.de.yzaguirre@gmail.com